

2/2011

INSANE

Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestölehti

Sane tanssii, leikkii ja laulaa tähtien kanssa

2/2011

INSANE

03 PÄÄKIRJOITUS

04 YLIOPISTOLIIKUNTA:

TANSSIMAHDOLLISUUKSIEN

PARATIISI

06 EME-RIITAN KIRJASUOSITUKSET

08 POIKA, JOKA TANSSII

11 HENKILÖKUNTAA:

AILA MIELIKÄINEN JA VESA JARVA

14 EDAATTORIMME MARI KRÖGER

15 TEKSTIVIESTITALSTA

16 KESKIAUKEAMAN YLLÄTYS

18 TESTIRYHMÄ:

KATUTANSSEJA TANSSIKADUILLA

21 KOLUMNI:

KULTTUURIKUKKONA TUNKIOLLA

22 INNOVAATIO! TAUKOTANSSI

24 HENKILÖKUVA: TRAAGINEN

INTELLEKTUELLI MATTI J. MANTILA

26 VIININMAISTELUA

28 FUKSIT 2011

30 TAIDEAUKEAMA: LIIKKEESSÄ

SE ON TÄÄLLÄ TAAS!

Uusi, uljas ja mehevä, kevyen pirskahteleva, lämpimän rapsakka, viipyilevän imagehenkinen sekä erittäin kuiva – siitä huolimatta, että viime numerossa Repomies veti lehden ja päätoimittajat pöntöstä alas. Älkää siis tupakoiko tai käyttäkö tulta vastuuttomasti InSanen läheisyydessä! (Muita arvioita voi lukea mm. sivuilta 6–7 ja 26–27.)

InSanen tämänkertainen teema on kokonaisuudessaan siis tanssii, leikkii ja laulaa tähtien kanssa. Yhdessä jutussa tanssitaan myös katujen kanssa (s. 18–20). Yleisen käsityksen mukaisia superstaroja ei tässä lehdessä ole, mutta meistä jokainen on oman elämänsä tähti. Tähteyttä on mm. se, että uskaltaa kokeilla itselleen tuntemattomia asioita ja rikkoo vallitsevia käsityksiä ja asenteita. (Tämän lehden radikaaleimpia yksityiskohtia on painon vaihtuminen Yliopistopainosta Kopijyvään.) Tähteyttä on myös läpipääsy edarivaaleissa kovan työn jälkeen ja opinnäytetyön valmiiksi saaminen. Lisäksi olo voi alkaa tuntua varsin tähdelliseltä, kun on tarpeeksi kauan hakannut päätään seinään ja näkee tähtiä. Näin voi käydä esimerkiksi silloin, kun ei ole traumoiltaan pystynyt koskemaan Adobe InDesigniin puoleen vuoteen ja yrittää muistella, miten kaikki toimikaan.

Matka viemäriin syövereistä takaisin toimitukseen on siis ollut pitkä. Aina ei ollut ruusuilla tanssimista eikä kaikki kyllä sujunutkaan kuin tanssi. Ei se aina voi. Olemme kuitenkin palanneet, leikkisämpinä kuin koskaan!

Nyt kaikki varmaan luulevat, että InSanen päätoimittajuus on infernaalista ja täynnä lietiläisiä (ks. s. 11), mutta rehellisesti sanottuna ei ole. Kun varaa riittävästi aikaa, pitää taukoja (ja taukotanssii! s. 22–23) sekä muistaa syödä hyvin, ei hätää tule. Eräs InSanen entisistä päätoimittajista on kertonut jopa kaipaavansa InSane-aikojaan ja tuntevansa elämänsä nyt tyhjäksi. Jäämme siis odottelemaan, miten käy meidän elämällemme helmikuun jälkeen, kun jätämme tämän tanssilattian ja annamme tilaa jatkolle.

Tärkeää on myös joukkuepeli. Ilman innokkaita toimittajia meillä ei olisi lehteä, tai ainakin se olisi huomattavasti ohuempi. Kiitos teille kaikille! Lisäksi erityiskiitokset Mariannalle, susta on ollut suuri apu ja oot tehnyt tosi hyvää työtä!

Jätämme nyt estradin. Tuik tuik!

PÄÄTOIMITTAJAT
LAURA KANANEN JA SARA TUISKU

Yliopistoliikunta – mikä tanssi- mahdollisuuksien paratiisi

Yliopistoliikunta tarjoaa miltei rajattoman valikoiman erilaisia fitness-tunteja ja liikuntakursseja mutta lisäksi myös mielenkiintoisia tanssitunteja. InSanen tämänkertaista Tanssii tähtien kanssa -teemaa mukailleen tutkiva tanssikokelas lähti metsästämään uusia ahaa-elämyksiä yliopistoliikunnan tanssiparatiisista. Testattaviksi tansseiksi kokelas valitsi moninaisten vaihtoehtojen joukosta historialliset tanssit, Folkjamin ja latinin. Muutama tunti jäi vielä odottamaan vuoroaan, mutta tässä hieman esimakua tanssitarjonnasta. Tanssikokelas rohkaiseekin kaikkia kynnelle kykeneviä kokeilemaan ennakkoluulottomasti yliopistoliikunnan tansseja latinista afroon ja folkjamista kuntotanssiin.

Historialliset tanssit

Ennakko-odotukset: Pääseekö tanssikokelas historialliselle aikamatkalle kauas menneisyyteen, muinaisen Egyptin tanssikulttuureihin saakka? Kuinka 2000-luvun tanssikokelas pärjää historian havinaa henkivien tanssin pyörteissä? Yliopistoliikunnan lajikuvaukset antavat hiukan mielikuvitusta todellisempaa osviittaa siitä, mitä tuleman pitää. Kuvauksessa kerrotaan, että "historialliset tanssit ovat enimmäkseen 1500–1800-luvun eurooppalaisten tanssien poikkeavuuksia tai uusia versioita". Poikkeavuuksia ja uusia versioita todellakin on luvassa, kun tanssikokelas ilmestyy historiallisten tanssien tunnille.

Tanssitunti: Kokelas saapuu tunnille hivenen hämmennyneenä omasta rohkeudestaan ylittää tanssillisia rajojaan. Aluksi tanssitunnin vakiokävijät katselevat uutta tulokasta aavistuksen epäilevästi, mutta tanssinhurmukseen päästyään ottavat hänet estoitta mukaan sotkemaan monimutkaisia ja kiemuraisia tanssikuvioitaan. Virallisesti tunnin historiallinen tunnelma syttyy, kun barokki-aikakauden seesteinen musiikki leijailee ilmoille. Samalla kun ohjaaja oheistaa tanssijoita rytmätanssien säntillisiin mutta sokkeloisiin koreografioihin, tarkkailee tanssikokelas yhtä täsmällisesti seinäkellon minuuttiviesarin etenemistä. Vaikka kokelaan varustautuminen sisäpelikengillä, teknisellä urheilupaidalla ja jumppahousuilla ei valtavasti barokki-tunnelmaa edistäkään, on tunti hänen mielestään lopulta varsin mieleenpainuva

kokemus. Tunnin jälkeen ohjaaja myös pyytää tanssikokelasta historiallisten tanssien sähköpostilistalle, mutta toistaiseksi kokelas kieltäytyy kohteliaasti tarjouksesta.

Jälkitunnelmat: Historialliset tanssit jäänevät kertaluontoiseksi elämykseksi.

FolkJam

Ennakko-odotukset: Onkohan kyseessä folkahtavaa jammailua vai jammahtavaa folkia? Jo itsessään tanssin nimi kuulostaa niin jännittävältä ja tuoreelta, että tottahan sellaista tanssikokelaan on kokeiltava. Yliopistoliikunnan lajikuvauksessa kerrotaan, että kyseessä on uusi tanssiliikuntamuoto. Kenties Folkjam ja Zumba ovat serkuksia. Tanssikokelasta myös huojentaa tieto siitä, että "olkjam sopii kaikille ikään ja taitotasoon katsomatta".

Tanssitunti: Tunti alkaa piirimuodostelmassa pirteän kansanmusiikin säestämänä. Taustalla soivat viulut, huilut ja huuliharput, kenties säkkipillitkin. Musiikin iloinen rytmi tarttuu tanssikokelaaseen ja toisinaan huvittavat tanssiliikkeet nostattavat hymyn huulille. Vaikka 3-jakoinen musiikki tuokin omat haasteensa valssahtiin koreografioihin, ovat liikkeet muutoin suhteellisen hyvin hallittavissa. Liikkeet ovat myös sen verran ponteivia, että hienkin tunnilla saa irtoamaan, jos poljennosta ottaa kaiken ilon irti. Tanssikokelaan mielestä tunnilla eniten hilpeyttä herättävät karjalaisen katrillin "vepsäläiset kädet", joilla taputellaan ilmaa eri suunnista. Polkan tomerat hyyt ja ponnistukset puolestaan tuovat kokelaan mieleen hupaisan "levan polkan", jota kannattaa käydä kurkkaamassa vaikkapa Ylen Elävästä arkistosta.

Jälkitunnelmat: Lystikäs tanssikokemus saa aikaan kepeän ja iloisen mielentilan. Folkjam-tunnille tanssikokelas saattaa erehtyä toistamiseenkin.

Latin

Ennakko-odotukset: Tanssitunnin päätavoite lienee suomalaisen lantion metsästys. Kuinkahan tanssikokelaan lantio keinuukaan kiihkeiden latinalaisrytmien tah-

dissa? Heti ensimmäisenä yliopistoliikunnan tanssikuvauksessa rohkaistaankin heittäytymään kuumien lattari-rytmien vietäväksi. Tanssikokelaan mielestä tarpeeksi heittäytymistä vaatii kuitenkin jo uskaltautuminen tunnille ensikertalaisena. Vaikka pienoinen jännitys kalvaa kokelaan sisintä, lähtee hän ennakkoluulottomin mielin korkkaamaan uutta tanssituttavuutta.

Tanssitunti: Pam-pa-pam. Pam-pa-pam. Samban sähäkkä syke notkistaa polvet ja saa jopa tanssikokelaan lantionkin heilumaan (tai epämääräisesti huojumaan). Tanssitunnilla latinalaiseen tanssimaailmaan sukellaan samban lisäksi salsan viettelevien rytmien tahdisa. Vaikka tanssinohjaaja vahvistaa salsan ja samban todellakin olevan eri tanssi, muistuttavat ne tanssikokelaan mielestä kovasti toisiaan. Myös kokelaan sisäinen señorita yrittää pikkuhiljaa syttyä letkeän palavasta musiikista, mutta onneksi takarivissä tanssiminen antaa

turvallisen mahdollisuuden askeltaa välillä omien ko-reografioiden mukaan. Viimeistään tunnin lopussa tanssikokelas löytää kuin löytääkin lantionsa, vaikkakin hie-man jähmeän sellaisen. Kokelas myös huomaa tanssitunnin päätteeksi, että pohkeisiin on tullut eloa ja ilmeeseen iloa.

Jälkitunnelmat: Tanssii tähtien kanssa -ohjelman tuomari Jorma Uotista mukailien tanssikokelas toteaa: "Ei huono." Kenties kokelas voisi paeta lähestyvän talven pimeitä iltoja latin-tunnin sambakarnevaalimaisiin tunnelmiin.

Lähteet:

<https://www.jyu.fi/hallintokeskus/koulutuspalvelut/yliopistoliikunta/lajikuvaukset>

Kauniina arkeen ja juhlaan!

- Parturi-kampaamopalvelut
- Kosmetologipalvelut
- Artdeco-mineraalimeikit

Opiskelija-alennus -20%
ma-pe ennen klo 13
alkavista kampaamo-
palveluista

Varaa aikasi netissä:
www.peicco.fi

PAUL MITCHELL ARTDECO

hius&kauneuspalvelu

peicco

Voionmaankatu 26, Jyväskylä, puh. 050 581 6660

Emeritan kirjasuosituksukset

SANEN IKIOMA IKÄÄNTYNYT RIVO-RIITTA ELI EME-RIITTA TARJOILEE TEILLE KESKIAUKEAMANSA PARHAAT PALAT KLASSIKKO- JA NYKKYKIRJALLISUUDEN SYYSHERKUISTA!

Parketien kyntöauroille

Oletko sinä perinteisten korvasuussa ja käsi...-tanssien suurkulttaja? Puhuvatko teot puolestaan, oletko sanaton sanelainen? Silloin kaltaisesi kaipaa selkeästi klassikko-otteita. Miksi et tarttuisi Juhani Ahon Lastuihin (1891–1921) jo tänään? On kuitenkin J-manin juhlavuosi ja kaikkee, bro. Jos Jussin sanoma ei mene kerralla perille, älä huoli, myös kaltaisellesi punaniskalle on tähän lääkkeet: Lastuja on kahdeksan kokoelmaa. Lukunautinnon mukana tulee laatutakuu: Elämä ei välttämättä pitene Lastujen avulla, mutta kyllä se pidemmältä tuntuu.

Jivejunteille ja muille hätäisille

Lyhyestä virsi kaunis, kun veisataan virrestä viis. Jos mielestäsi pieni on kaunista, nappaa pokkarihyllystä mukaan rytmikkäseen illan viettoon Anja Snellmannin Parvekejumalat (2010) tai Kari Hotakaisen Ihmisen osa (2009). Snellmania ei kannata vaan lukea kesäisissä lavatansseissa, voi iskeä parvekehumala, tiedättehän: kun toiseen suuntaan kumartaa, samalla pyllistää toiseen, lopulta voi jopa kaatua. Jos olet nopea kuin nappikauppias, Hotakainen hou-

kuttelee sinut Salme Malmikunnaksen lankakaupan uumeniin reipastempoisella kerronnallaan ihmisen eri osista. Molemmat teokset sopivat lukutoukan välipalaksi siihen Dostojevskin ja Tolstoin väliin.

Ikivihreitä tangoja

Hitaalle historioitsijalle sopivat Carlos Ruiz Zafónin teokset Tuulen varjo (2001) ja Enkelipeli (2008). Kiehtova 1900-luvun alun Barcelona saa vaikka rautatangon taipumaan. Mikäli kaipaat perinteistä kerrontaa uusilla mausteilla, nämä kirjat rapsuttavat tomun ja homeen niin sinusta kuin tangoistasikin.

Yks-kakskol, kaks-kaks-kol, au!-kaks-kol...

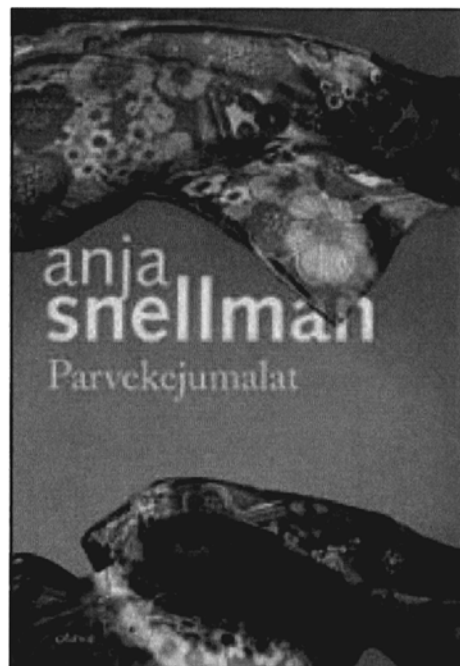
Suomalaisen kirjallisuuden klassikoista vain yksi lavatanssiteos on saanut poikkeuksellista huomiota: Hannu Salaman Juhannustanssit (1964) olivat niin riettaat bakkanaalit, että jumalanpilks-takin syytettiin. Ei tule toista samanlaista juhannusta, tälle kalpenevat lyhimmätkin puvunhelmat! Perinteinen valssi muuttui äkkiä oikeusrumbaksi. ¡Arriba!

Foxtrotia eli kepeää ketunhökkää

Heli Laaksosen verbaali-ilottelut soveltuvat jokaiselle vaihtoaskelta kaipaavalle. Tarjolla on kolme hilpeää vaihtoehtoa: uusien runorenkutus Peippo vei (2011, saatavilla myös äänikirjana kirjailijan

http://www.otava.fi/kirjat/kotimainen/2008/fi_FI/lukkosulaa_ja_lumpeenkukkia

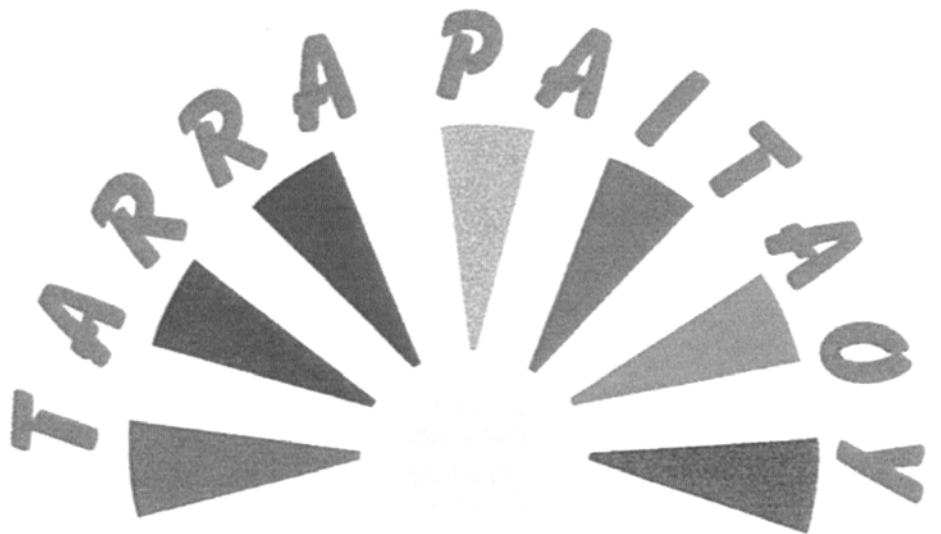

http://www.otava.fi/kirjat/kotimainen/2010/fi_FI/parvekejumalat/

lukemana), näytelmä Lukkosulaa ja lumpeenkukkia (2008), joka kertoo kahdesta vanhastapojasta (olisikohan kannattanut veljesten harjoitella muuta kuin foksia?), sekä patoamaton tekstiputous Pursu (2009), johon mahtuu monenlaisia pohdiskeluja. Yksinäisinä iltoina opettajaopiskelijoiden iskemätöntä ajanvietettä on Pursun tekstien luokittelu esseisiin, pakinoihin, kolumneihin sun muihin lokeroihin. Luokitteluyritystä voi verrata tuskaisen painavan sohvan kuljettamiseen aivan liian pienestä oviaukosta. Laaksosen iloisen tyylin tuoma huvi kaksinkertaistuu ja autentisoituu, jos pyydätte lounaismalaista kaverianne lukemaan ääneen näitä tekstejä – itäsuomalaisille kuunteluelämys on kuin ulkomaanmatka!

Shave the last dance for me?

Ja sinä, seinäkukatapettiliisteriämpäri, sinä olet taas viimeisten joukossa pälyilemässä tarjontaa. Eikö tärpännyt tänäänkään suhderintamalla, vaikka seisit suoraan eroottisen myrskyn silmässä ja olet luoduista olennoista upein? Vai aloitko ihan rehellisesti taas nirsoksi? Tiesitkö muuten, että sinusta on olemassa myös kirja? Teos on nimeltään Nummisuutarit (1864), kirjoittajana Aleksis Kivi. Tämä tarina häikäisevän ihanasta herrasmiehestä, Eskosta, on saanut huomiota jopa enemmän kuin Aleksisveljen seitsemän kivistä, eiku... Joka tapauksessa, Esko tietää, ettei edes hääpäivänä ole liian myöhäistä lähteä kosaisemaan. Ei se ole tyhmä, joka pyytää, eihän?

Ammattitaitoa jo 30 v

Vaasankatu 10, 40100 Jyväskylä

P. (014) 215 384, 050 552 5002

E-mail tarrapalta@tarrapalta.fi

www.tarrapalta.fi

Poika, joka tanssii

NAVIGOIN LOKAKUISENA KESKIVIIKKOILTANA SEPÄNKESKUKSELLE. RAKENNUKSESSA NÄYTTÄÄ KOKOONTUVAN ERILAISIA HARRASTERYHMIÄ. TÄÄLLÄ HARJOITTELEE VIIKOITTAIN MYÖS JUKKA MÄKITALO, SEITSEMÄNNEN VUODEN ENGLANNIN KIELEN OPISKELIJA, KAVEREIDENSA KANSSA. MINUT TULLAAN HAKEMAAN ALAOVELTA JA JOHDATETAAN LABYRINTTIMAISEN TALON LÄPI VALOISAAN PEILISALIINIIN, JOSSA SOI MUSIIKKI. TÄÄLLÄ MÄKITALO HARJOITTELEE KESKIVIIKKOISIN KAVEREIDENSA KANSSA TANSSIA HALLITUSTI - MUTTA EI ORGANISOIDUSTI.

MÄKITALO, 25, KERTOO tanssiharrastuksensa alkaneen capoeirasta vuonna 2002, vaikka tuolloin hän ei edes mieltänyt kyseistä lajia tanssiksi. 14-vuotiaaksi asti hän oli ajatellut, että tanssijat ovat kusipäitä, eikä tanssiminen ole häntä varten, mutta löydettyään capoeiran hän harjoitteli kyseistä lajia keskimäärin 2–3 kertaa viikossa. Aktiivinen capoeiraharrastus hiipui kuitenkin armeijan myötä vuonna 2006 eikä lähtenyt enää sen jälkeen samalla tavalla käyntiin.

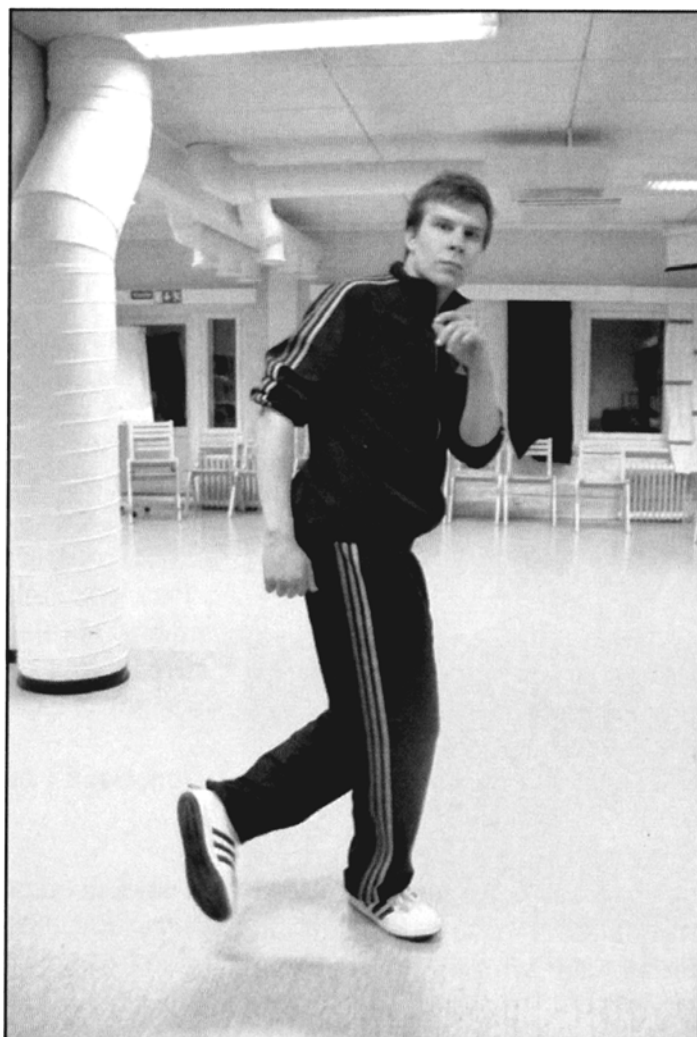
OLLESSAAN vaihto-opiskelijana Belgiassa keväällä 2008 Mäkitalo löysi kuitenkin tanssin monipuolisempana käsitteenä. Eräänä yönä hän etsi opiskeluille Youtubesta oheistoimintaa, rakastui eräseen siellä näkemäänsä melbourne shuffle -tanssilajia sisältävään pätkään ja meni treenaamaan siinä näkemiään liikkeitä kaupungin laidalla sijaitsevalle tyhjälle parkkipaikalle keskellä yötä. Harjoiteltuaan liikkeitä yksin parkkipaikalla katulampun valokeilassa Mäkitalo sai rohkeutta osallistua paikallisen yliopistoliikunnan street- ja breakdancetunneille. Sittemmin hänen vaihtoajastaan suuri osa kului kaverin olohuoneessa melbourne shufflea ja jumpstylea treenaten.

KUN MÄKITALO PALASI Suomeen, tanssiharrastus jatkui omatoimisesti treenaten. Syksyllä 2010 hän bongasi sähköpostilistalta viestin, jossa kaivattiin osallistujia tecktonik-ryhmään Lillukkaan. Mäkitalo ilmoittautui mukaan.

- Näitä(kin) muuveja oli vaihtoaikana olohuoneineingillä treenattu, joten tartuin Hannen ja Päivin

(toim. huomio: ryhmän liikkellepanijat) viestiin. Kukaan ei oikein tiennyt, mistä oli kyse. Opettajina toimivat amatöörit ja Internet. Kokeilimme erilaisia juttuja, ja pian mukaan tuli myös uusia tanssityylejä, kuten electro ja hard style. Peileinä käytimme Lillukan isoja ikkunoita, Mäkitalo selventää.

KEVÄÄLLÄ 2011 tecktonik-ryhmän toiminta alkoi käydä todella rönsyleväksi: tanssilajien kirjo kasvoi jatkuvasti. Tällöin Mäkitalo päätti hakea ystäviensä kanssa kunnan peilisalivuoroa Sepänkeskuksesta kesäksi. Tällä kertaa lajeja ei ollut tarkoitukseen yrittää liikaa määritellä vaan vapaa inspiroituminen oli alun perinkin treenivuoron tarkoituksena.

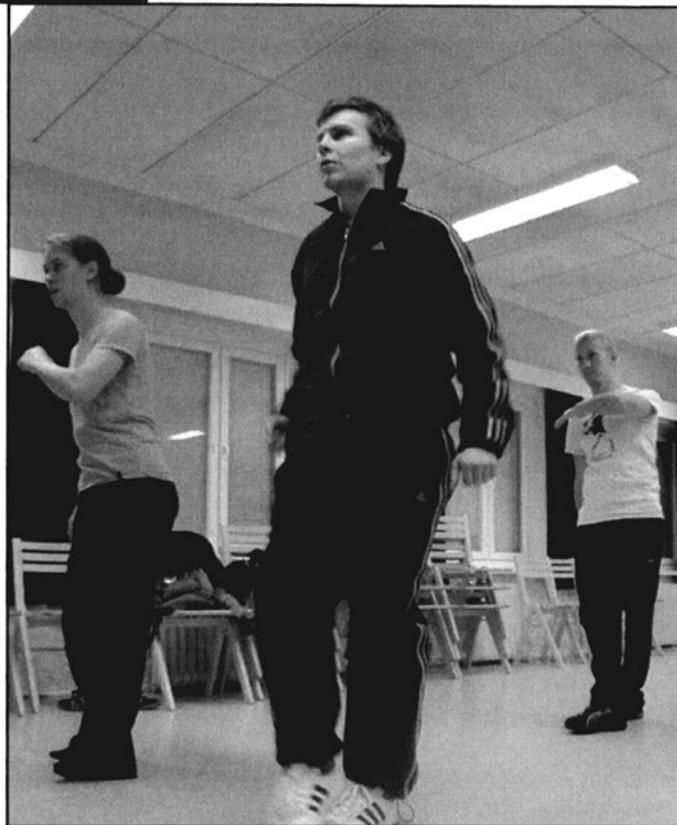

Vuoro oli helppo saada kesällä, sinne sai tulla halukkaita kavereita, ja se jatkui vielä kesän jälkeenkin – myös tänään Mäkitalo ja kumppanit treenaavat tanssilajeja breikistä dance halliin. Sepänkeskuksen vuoro on kerran viikossa, mutta tanssi kuuluu Mäkitalon päivittäiseen elämään:

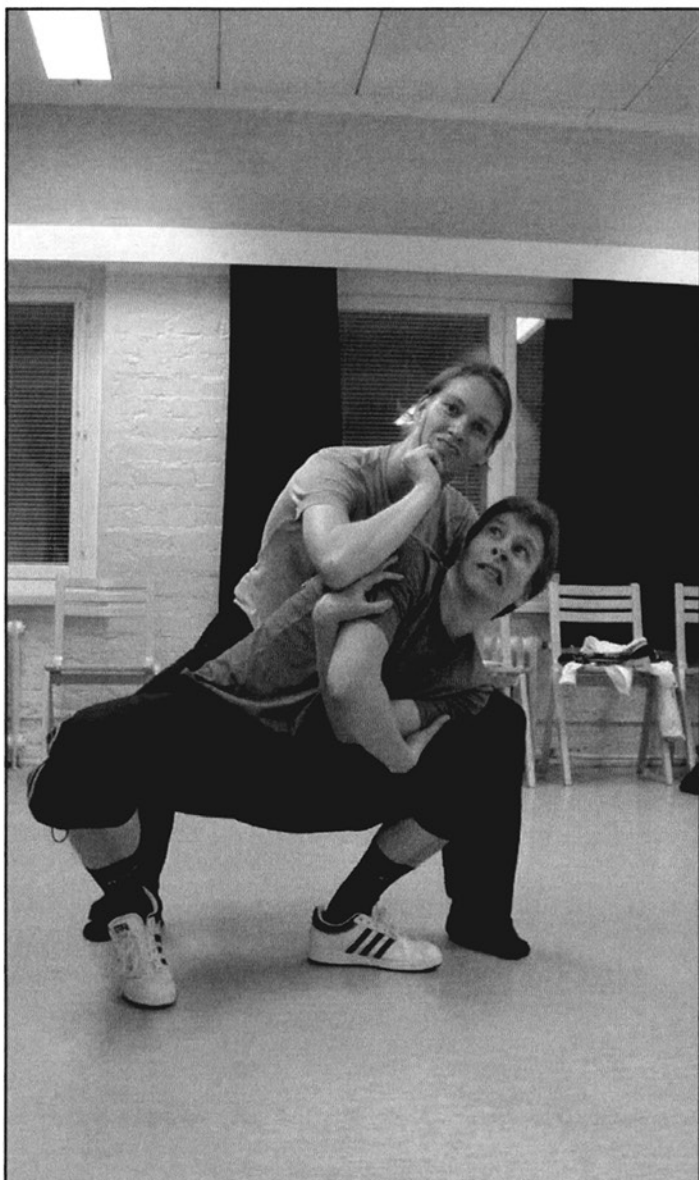
- Tanssittua tulee aina, kun näen heijastavan pinnan ja toivon ja luulen, ettei kukaan ole näkemässä. Käyn vähintään kerran viikossa jollakin klubilla pääasiallisena tarkoituksena tanssiminen, ja täytyy myöntää, että aina, kun olen lähdössä kotoa johonkin, peilin edessä tulee tehtyä pari liikettä.

KOSKA TANSSIN KÄSITE on Mäkitalolle laaja eikä vaadi organisoitua harrastuneisuutta, hän toteaa voivansa sanoa, että kaikki hänen kaverinsa tanssivat jollakin tavalla. Myös hänelle itselleen

Yllä oleva kuva: Teemu Niemisen, Jukka Mätalon (edessä) ja Mikko Martinin (takana) yhteinen tanssihetki

Vasemmanpuoleinen kuva: Teemu Niemisen ja Jukka Mäkitalon battle

tanssi on ennen kaikkea elämäntapa:

- Kun ihminen tanssii hyvässä seurassa, hän voi olla täysin vapaa. Musiikki vaatii osallistumista joko tuottamisen (laulamisen/soittamisen) tai liikkeen kautta. Liike, laulu ja musiikki kuuluvat yhteen.

MÄKITALO KERTOO bongaillevansa tanssivia ihmisiä "nonstop", ja itse asiassa koko harrastus on saanut alkunsa hienojen liikkeiden kopioimisesta.

- Tanssi on parasta silloin, kun se on avointa vuorovaikutusta ihmisten välillä. Iloksen klubi-illat ja tanssiringit, joissa kukin vuorollaan käy tanssimassa keskellä, ovat huippuja, koska niissä saa pitää hauskaa toisten ihmisten kanssa, ja liike siirtyy ihmiseltä toiselle. Myös leikkimielinen battle kavereiden kanssa on tanssia parhaimmillaan.

MÄKITALON UUSIN ELÄMYS ja löytö tanssin parissa on tämä heidän kaveriporukkinsa parituntinen Sepänkeskuksella:

- Voi vaan pistää itsensä likoon niin, ettei millään ole mitään väliä. Kaikki ovat amatöörimeiningillä mukana, eikä kukaan tuomitse toista. Kenelläkään ei ole turhan siistiä naamaa, jota pitäisi puolustaa. Kaikki

ottavat täällä vinkkejä toisiltaan ja auttavat oppimaan siistejä juttuja.

ENTÄ MITEN SUHTAUDUTAAN poikaan, joka tanssii?

- Omassa porukassani lähes kaikki tanssivat, joten sitä pidetään vain siistinä juttuna, mutta onhan sitä kuullut toisinaan ihan suoraa aukomistakin, lähinnä joissain yömestoiissa kännisiltä kundeilta, Mäkitalo kertoo.

KYSYTTÄESSÄ MÄKITALON suosikkitanssi-tyyleistä vastauksena ovat LMFAO:n tuotanto, monet elektrobiisit sekä "räikeät rokkiraidat, joiden tahtiin voi hypiä ääliönä ilmaan miettimättä, miten liikkuu". Merkitystä on tietysti myös sillä, minkälaisen musiikin tahtiin tanssii ja miten:

- Tanssi vaikuttaa musiikkiin, ja musiikki vaikuttaa tanssiin, Mäkitalo tiivistää.

KUN PALAAN KOTIIN, avaan tietokoneen, menen Youtubeen ja panen LMFAO:n kappaleen Party Rock Anthem soimaan. Hapuilen Sepänkeskuksella minulle näytettyjä liikkeitä. Fiilis kohoaa jalkaa ja kättäkin nopeammin – toimii.

Tanssisanastoa

Battle: "Hip hop -kulttuurille ominainen kilpailumuoto, jossa kaksi MC:tä ottaa mittaa toisistaan."

Breakdance: "(Alkuperäiseltä nimeltään B-Boying) on dynaaminen ja sielukas tanssityyli, joka sai alkunsa 1970-luvun alussa Yhdysvalloissa, New Yorkin Etelä-Bronxissa."

Brush: "Pyyhkäisy eturaudalla lattiaan. Tehdään ulospäin (polvi ojentuu) ja sisäänpäin (polvi koukistuu). Myös nilkanivel osallistuu liikkeeseen."

Capoeira: "Brasiliaalainen liikuntalaji, jolla on kamppailulajin, tanssin ja fyysisen pelin piirteitä."

Elektro: "Lyhennys sanoista elektro funk (tunnetaan myös nimillä robot hip hop ja Elektro hop), on musiikkityyli, joka kehittyi 1980-luvulla Yhdysvalloissa."

Hardstyle: "'Raskasta' konemusiikkia, joka on sekoitus hard trancea, sekä hardcore- ja ravemusiikkia."

Jumpstyle: Sekä musiikkityyli (elektronisen musiikin alalaji) että tähän musiikkilajiin liittyvä tanssityyli.

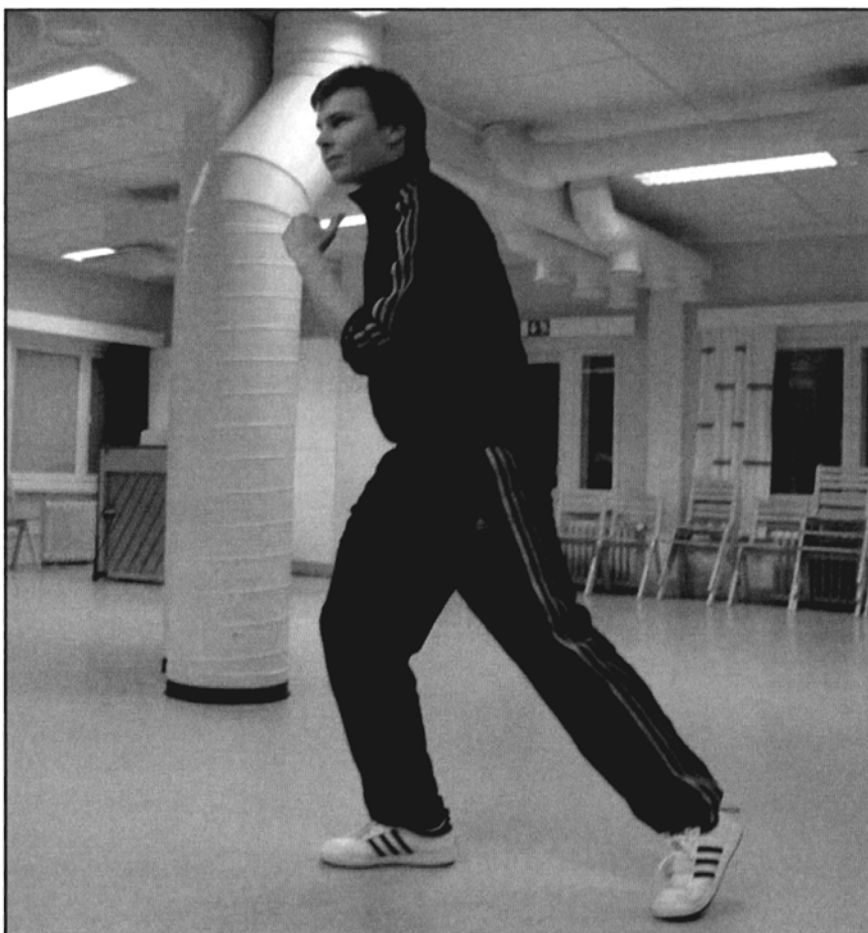
Melbourne shuffle: Yleensä hardstyle-musiikkiin liitettävä tanssilaji.

Shuffle: "Kaksi brushia peräkkäin laskien "ja-yks". Liike lähtee nivusesta ja jalka on rento. Vain hitaasti tehdyssä shufflessa ohjataan nilkalla kuten brushissa."

Street dance: "Hip hop -tanssin ja showtanssin sekoitusta, jossa tarvitaan notkeutta ja kehonhallintaa."

Tecktonik: "Ranskassa 2001 kehittynyt tanssi- ja muotityyli."

Lähde: Wikipedia (<http://www.wikipedia.org>)

Soutamisen taitaja ja tytinätietäjä

PARIN LEHDEN TAUON JÄLKEEN INSANE PÄÄTTI TAAS TEHDÄ JUTUN OPPIAINEEN HENKILÖKUNNASTA. TÄLLÄ KERTAA JÄSENIÄ ON MUKANA KAKSIN KAPPALEIN – TARVITAANHAN USEIN TANSSIIN JA LEIKKIINKIN VÄHINTÄÄN KAKSI. SEURAAVASSA SIIS JUTUSTELUTUOKIOISTA SUOMEN KIELEN PROFESSORI AILA MIELIKÄISEN JA LEHTORI VESA JARVAN KANSSA. MITÄ NÄMÄ SUOMEN KIELELLÄ LEIKKIMISEN AMMATTILAISET KERTOVIKKAAN MM. PÄÄTYMISESTÄÄN ÄIDINKIELEMME PARISSA TYÖSKENTELYYN JA LEIKKIMISEEN? ENTÄ MIKÄ HEILTÄ SUJUUKUIN TANSSI?

Aila Mielikäinen – myös soutamisen taitaja

Aila Mielikäisen työhuoneessa käyneet tietävät, että siellä on paljon erityisesti suomen murteisiin liittyviä kirjoja. Tosin sen voi myös päätellä kun tietää, että tutkijana murteet ovat Mielikäisen erikoisaluetta. Tutkijaksi Mielikäinen tosin päätyi sattuman kautta, sillä alun perin hänestä piti tulla vain opettaja suvussa kulkevaa ammattia jatkamaan. Suomen kieli taas valikoitui opetettavaksi aineeksi jo keskikoulussa.

Puhuttaessa kielestä alan ammattilaisen kanssa on tietenkin kysyttävä, mikä on suomen

hauskin sana ja miksi. Paljastuu, että yleiskielessä Mielikäisellä ei ole mitään yksittäistä suosikkisanaa. "Sitä paitsi sanoja kuuluu käyttää yhdessä, toisiinsa liitettyinä. Hauskuus syntyy kontekstissa." Murteista suosikkisanoja kuitenkin löytyy: lapsuudenaikainen, Hirvensalmen ja Joutsan rajalla esiintyvä sana köpsä, joka tarkoittaa ikävää, tylsää ja epämurkavaa, nousee esiin. "Esimerkiksi kansakoulussa monen mielestä kielioppi oli köpsää", Mielikäinen kertoo. "Tosin minun mielestäni ei ollut koskaan."

Muita hauskoja murre sanoja, joita Mielikäiselle tulee mieleen, ovat kärnästä ja lietiläinen, joista varsinkin jälkimmäisen hän haluaisi jättää jälkipolvien tietoon. Kärnäminen tarkoittaa jurnuttamista esimerkiksi silloin, kun las-

ten palloleikeissä on erimielisyyksiä siitä, paloiko joku. Lietiläinen taas tarkoittaa vihtahousua ja on hyvin harvinainen. Mielikäinen on kuullut sanan vain kerran haastattellessaan ensimmäisiä eteläsuomalaisia tutkimusaineistoonsa, kun eräs mummoista kertoi "näheensä sen, ite lietiläisen". Nykypuhekielessä on myös hauskoja sanoja: eka- ja tokaluokkalaisia tarkoittavat sanat eppu ja toppu. "Olen kuullut niitä käytettävän jo 1970-luvulla Jyväskylän seudulla. Todennäköisesti ne ovat myös syntyneet täällä."

Vaikka murteelliset sanat ovat Mielikäisestä hauskoja, hänestä on mahdotonta laittaa murteet kauneusjärjestykseen. "Murteita ei yleensä edes arvioida kauneuden näkökulmasta. Minulla ei myöskään ole henkilökohtaisia

mieltymyksiä, vaan pidän kaikkia murteita kauniina niiden omassa käyttöympäristössään.”

Murteisiin erikoistuneena Mielikäinen on kääntänyt sarjakuvan Etelä-Savon murteelle viime kesäkuussa Aku Ankassa ilmestyneeseen murreliitteeseen. Aku Ankkaa Mielikäinen on lukenut lapsena, mutta juuri muuten hän eisarjakuviin syvenny. ”Sarjakuvan muoto ei vain vetoa. Tosin kummipoikani ollessa pieni innostuimme molemmat hiljattain markkinoille tulleesta Karvisesta niin, että lukemisen lisäksi leikimme keskenämme Karvista ja Oskua”, Mielikäinen kertoo hymyillen. ”Ja väitöskirjan valmistuksen jälkeen, erittäin uupuneena, väritin samaiselle kummipojalle mustavalkoisena ilmestyneen Kieku, Kaiku ja Possu -albumin.” Mielikäinen suosittelee väitöskirjan jälkeiseksi rentoutukseksi vaikkapa värittämistä.

Sanen ikijäsenen suhtautuminen lautapeleihin taas yllättää, sillä kielelliset lautapelit, kuten Alias, eivät vetoa. ”Kun kielellä saa pelata työssä, lepuuttaa aivojaan mieluummin jollain muulla kuin irrallisilla sanoilla, vaikka numeroilla.” Sen sijaan Rummikub, Skip-Bo ja Muuttuva labyrintti ovat mukavia. Ristikoita tai sudokujakaan Mielikäinen ei ratko enää. Sen sijaan piirrettävät japanilaiset siluettiristikot saavat Mielikäisen innostumaan. ”Suomessa ilmestyy vain kaksi lehteä ja joudun aina odottamaan uusia, kun teen ristikot niin nopeasti.”

Peleistä on helppo siirtyä lapsuuden lempileikkeihin. Niistä Mielikäinen muistaa erityisesti ”pimeessäpiilosen”, jossa etsijä yrittää löytää piiloutuneet täysin

pimeästä huoneesta. Piiloutuneet saavat myös liikkua. Toinen mieleen muistuva suosikkileikki oli veljen kanssa leikitty Helsingin matka sekä muut seikkailut, joissa nuket ja nallet olivat oleellisessa osassa. ”Käpylehmä en tehnyt koskaan.”

Peleistä ja leikeistä toimittajat siirtävät keskustelun tanssi-aiheeseen. Mikä sujuukaan suomen kielen professorilta kuin tanssi? ”Riippuu asenteesta, mielialasta ja vireystilasta”, Mielikäinen toteaa. ”Joskus melkein kaikki, toisinaan ei juuri mikään. Työssä on joihinkin tehtäviin tullut vuosien mittaan hyvin paljon rutiinia, mutta työn luonne vaatii silti paneutumaan aina uudestaan myös samanlaisiin tehtäviin.” Työn ulkopuolisista asioista soutaminen on helppoa. ”Ei tarvitse miettiä yhtään, se menee ihan itsestään, kun on lapsena oppinut.”

Lopuksi toimittajat pyytävät Mielikäistä lähettämään terveisiä InSanen lukijoille. Lehden teemaan liittyen Mielikäinen toteaa: ”Kaikkea ei voi lyödä elämässä leikiksi, mutta säilyttäkää leikkisä elämänasenne, ihan itseänne varten.

Vesa Jarva – Suomen tytinätietäjä

Myös Vesa Jarvan työhuone on täynnä kirjoja. Niitä on hyllyissä, laatikoissa, pöydillä ja ties missä. ”Me vähän siivotaan täällä”, Jarva kertoo. Jarvan päätymiseen Fennicummin työhuoneeseen ja ylipäätään suomen opiskelijaksi liittyy myös hänellä sattumaa. ”Halusin Jyväskylään opiskelemaan, koska mun silloinen työstävä oli täällä, pääaineella ei

ollut oikeastaan väliä. Olin koulussa hyvä äidinkieleessä ja pääsykokeet oli helpot.” Tätä ajautumistaan Jarvan ei kuitenkaan ole tarvinnut katua, sillä hän huomasi melko pian suomen olevan kiinnostavaa. Mieluisia tosin olivat myös mm. toiminta ainejärjestössä ja JYT.

Suomen kielen hauskinta sanaa tiedusteltaessa vastaus tulee nopeasti: ”Tytinä. Se on venäläinen lainasana ja tarkoittaa liha-hyytelöä.” Jarva on tutkinut sanaa myös väitöskirjassaan. ”Suomessa ei varmaan oikeasti ole monta ihmistä, jotka tietäisivät tytinästä enemmän kuin minä”, Jarva nauhahtaa. Hauskoja ovat lisäksi ekspressiiviset ja deskriptiiviset sanat, joita Jarva on myös tutkinut jonkin verran.

Mikä muu sitten käy lehtori Jarvalta kuin tanssi paitsi tytinästä kertominen? ”Käytännön hommissa mä oon aika huono. Piirtäminen on varmaan sellainen mun juttu, samoin puhuminen ja verbaalisuus niin hyvässä kuin pahassa.” Jarva kertoo myös opiskelleensa puheviestintää, ja puhelahjojen vuoksi Jarvan äiti toivoi pojastaan pappia.

Verbaalisuus näkyy myös Jarvan lautapelimieltymyksissä. Alias ja Scrabble ovat kumpikin mieluisia ja myös Party Aliasta Jarva on pelannut. ”Alias on tosi hyvä peli aikuisten illanvietoissa!” Jarva innostuu. Pelaaminen on hänelle hauskanpitoa. ”Jos mä pelaan liian tosissani varsinkin taktisia tai matemaattisia pelejä, joissa en ole kovin hyvä, ja häviän niin mä suutun.” Lisäksi vaikka Jarva piirtämisestä pitääkin, Pictionary ei ole suosikkilistalla, sillä pelillä ei hänen mielestään ole mitään

tekemistä piirtämisen kanssa, vaan kyse on enemmän siitä, miten parin ajatukset kohtaavat. Sudokutkaan eivät saa kannatusta samanlaisuutensa takia, vaikka eri tasoja niissä onkin. Ristikoihin Jarva on tutustunut isänsä kautta: "Isä suunnitteli ristikoihin ja sai minutkin innostumaan siitä. Nykyään oon kyllä ihan kyllästynyt niihin."

Lempilautapeleistä siirrytään Jarvan lempileikkeihin vesana. Leikeistä hän muistaa maa-leikin, jossa heittämällä keppiä vallaetaan toisen maa-alueita, ja twistin, joka oli enemmän tyttöjen leikki ja tuli tutuksi siskon kautta. Liikunnallisia leikkejä enemmän kiinnosti kuitenkin lukeminen, kirjoittaminen ja piirtäminen. "Jos silloin ois ollut tietokoneita, mä oisin varmaan ollut nörtti", Jarva naurahtaa. "Lisäksi mä olin kauhee tohelo liikkeessä. Monta kertaa jouduttiin laittamaan tikkejä, milloin kaaduin pyörällä ja milloin hiihdin päin puuta."

Tiedustelu siitä, taipuuko tango kaikesta huolimatta saa Jarvan purskahtamaan nauruun. "Ei, ei todellakaan! Mä en ole yhtään musikaalinen eikä mulla ole rytmittäjää." Jarva kertoo häävalsinkin olleen jännä paikka, mutta tilannetta helpotti se, että vaimo tunsu miehensä eikä odottanut liikojia. Jarva ei silti ole ehdottomasti tanssimista vastaan ja voi tanssia varsinkin vaimonsa kanssa, jos tämä haluaa tanssimaan. "Mutta hiki siinä tulee", Jarva lisää.

Jutustelutuokion päätteeksi toimittajat pyytävät myös Jarvalta terveisiä lukijoille. Jarva pohdiskelee tovin ja toteaa lopuksi: "Pitäkää hauskaa, opiskelkaa

mitä opiskelette, päättäkää mitä teette ja muistakaa, että ongelmat voi aina ratkaista!"

"Tahdon sulle olla hyvin edaattori" – Mari Kröger läpi JYYn edarivaaleissa!

Jyväskylän yliopiston yliopistolaskunnan (JYY) edustajistovaalit olivat 1.–2. marraskuuta. YK eli Yhdistyneet kieltenlukijat oli ensimmäistä kertaa mukana omalla 22 ehdokkaan listallaan. Vaaleissa YK oli mukana myös ensimmäistä kertaa kootussa poliittisesti sitoutumattomassa Järjestöjen ääni -vaalirenkassa, johon kuuluivat lisäksi Luonnontieteilijät, Poikkitieteilijät, Pressure ja Pörssi&Dumppi. Edustajistovaalien tulos oli hieno sekä Järjestöjen äänelle, joka saavutti tavoitteidensa mukaisesti yhteensä 21 paikkaa eli enemmistön edustajistossa, että YK:lle itselleen, sillä läpi meni myös tavoitteiden mukaisesti kolme ehdokasta. Yksi tuoreista YK:n listan edaattoreista on Sane ry:n puheenjohtaja Mari Kröger, jota InSane pääsi haastattelemaan. Haastattelu on tehty Tanssii tähtien kanssa -kisastudiossa InSanen tämänkertaiseen teemaan liittyen sekä oikeanlaisen tunnelman ja fiiliksen aikaansaamiseksi.

Näin sunnuntai-iltana vajaa viikko JYYn edustajistovaalien jälkeen olemme täällä Jyväskylässä Tanssii tähtien kanssa -kisastudiossa, jonne olemme sopineet haastattelun Yhdistyneiden kieltenlukijoiden listalta JYYn edus-

tajistoon valitun Mari Krögerin kanssa, joka onkin nyt tässä vieressäni. **Ihan ensimmäiseksi Mari Kröger, miltä nyt tuntuu?** - [alkaa nauraa] *Mä en tiä. [mietti] Semmonen niinku epäusko on kova, kun vuosi on tehty töitä ja nyt se on ohi ja kaikki tavoitteet saavutettiin. Ihan uskomatonta. Ihmiset vaan tulee onnittelemaan. Ei vaan tajua vielä, ja toisaalta ei kyllä tiedä, mitä on edessä.*

Aivan, aivan. Mitä sanot suorituksesta? Voitko kuvailla sitä [jormauotismaisesti].

- [alkaa nauraa taas] *Pistettiin törinää pyttyyn. Oli sulava ja sihivevä suoritus, villillä vempuutuksella vallankahvaan.*

Mitkä sitten olivat suorituksen avaintekijät?

- [lisää naurua; toimittaja alkaa epäillä omaa pätevyyttään] *Henkinen valmistautuminen, psyykkaus, fyysinen tankkaus, jonka saa käsittää ihan miten haluaa, muiden tsemppaaminen ja erityisesti yhdessä tekeminen.*

Joukkuepeliä siis. Tuossa tulikin jo valmistautumiseen liittyvää, miten se sujui?

- [ei naurua; toimittaja yllättyy ja on pudottaa mikrofoninsa] - *Lainaan tässä itseäni vaalivalvojisissa: "Helevetin hyvin." Projekti ruokki itseään ja kampanja oli toisaalta itsessään valmistautumista.*

Edaattori Kröger elementissään

Aivan, niin juuri. Nyt edustajistoon päästyäsi Mari, mitä tavoitteita sinulla on tulevalle [kaksivuotis]kaudelle?

- [nauru palaa, samoin toimittajan omaa pätevyyttä koskevat epäilykset] *Tavoitteet, hmm. Lyhyesti sanottuna vähemmän sanoja ja poliittista jargonia ja enemmän tekoja. Totta kai jatketaan JYYn hyviä kampanjoita kuten Hymyviikko ja Valitusviikot, mutta keskitytään myös pienempiin, konkreettisempiin ja opiskelijaa lähelle tuleviin juttuihin [toimittaja muistaa HALAA HUMANISTIA! -kyltit YK:n kampanjoivien ehdokkaiden kaulassa; siis myös jo silloin tultiin lähelle!]. Lisäksi oon YK:n hallituksessa edarivastaava ja itse vaaleissa YK:n vaalipäällikkö, joten huoleh-*

din sit tiedonkulusta edariryhmän, YK:n ja edustajiston välillä.

Tämän kaiken voitokkuuden ja tulevaisuuden suuntautumisen jälkeen, palataanpa vielä menneeseen ja voitonjuhliin. Miten ne sujuivat?

- (ei naurua; hämmästynyt toimitaja ei enää oikein tiedä, miten päin olisi) *Voitonjuhlat? Hyvinhän ne meni, juhlittiin Järjestöjen äänen pääjehujen kanssa ja yritettiin käsittää tapahtunutta. Nautittiin pari urheilujuomaa ja aikaisin oltiin kotona.*

Ei skandaaliotsikoita siis. Mari Kröger, kiitos haastattelusta.

- *Olokkeepa hyvä!* (pelkää jäməkää kiitos-sanaa odottanut toimitaja hämmentyy jälleen)

Haastattelun jälkeen: Toimittaja lähtee kotiinsa ja haluaa hämentää välillä itsekin. Vaikka puuroa.

MIKÄ JYY, MIKÄ EDUSTAJISTO?

JYY (Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta) on Jyväskylän yliopiston opiskelijoiden oma edunvalvonta- ja palvelujärjestö. Ylioppilaskuntaan kuuluvat kaikki yliopistossa perustutkintoaan opiskelijat, jotka ovat maksaneet JYYn jäsenmaksun ja saaneet opiskelijakortin. Edustajisto taas on 41-paikkainen päätöksentekuelin, joka valitaan ehdolle asetuneista ylioppilaskunnan jäsenistä vaaleilla joka toinen vuosi. (Jos verrataan, niin edustajisto on ikään kuin eduskunta.) Edustajisto kokoontuu keskimäärin kerran kuukaudessa ja päättää mm. JYYn säännöistä, talousarviosta ja rakentamisesta. Edustajiston kokoukset ovat kaikille avoimia.

JYYn edustajiston paikkajakauma 2011–2013

- Demariopiskelijat 2
- Grönioni 3
- Jyväskylän yliopiston vihreä vasemmisto 7
- Jyväskylän keskustaopiskelijat 2
- Kokoomusopiskelijat 4
- Kristilliset opiskelijat 2
- Luonnontieteilijät 6
- Poikkieteilijät 5
- PresSure 1
- Pörssi & Dumppi 6
- Yhdistyneet kieltenlukijat 3 (Elomäki Aino, saksan kieli ja kulttuuri; Kröger Mari, suomen kieli; Niskanen Petra, englannin kieli)

Järjestöjen ääni -vaalirenkaaseen kuuluivat Luonnontieteilijät, Poikki-tieteilijät, PresSure, Pörssi& Dumppi ja Yhdistyneet kieltenlukijat.

Lähteet:

www.jyy.fi (7.11.2011)

<http://groups.jyu.fi/yk/edustajisto/mika-edari> (7.11.2011)

Sanen oma tekstiviestipalsta

Koonnut Marianna Penttilä

IS VÄLI Minä tykkään sinusta sanelainen! <3

IS VÄLI Okei, okei, mie se taas olen, koska ei tekstariपालsta saa tappaa! Teidän, E

IS VÄLI Ja tää on viimeinen, ottaa opiksi: "Elämässä täytyy ottaa riskejä. Vasta silloin ymmärrämme elämän ihmeen, kun annamme odottamattoman tapahtua." -Coelho

IS VÄLI Pekkola has left the building. We will miss you! <3

IS VÄLI When Alexander Bell invented the telephone he had 3 missed calls from Chuck Norris.

IS VÄLI Korostaisin punaviinin ja glögin liitto, esim. Sanen pikku-jouluissa.

IS VÄLI Tässä fanipostia pojille, jotka tanssii: <3.

ERROOTTISET EDUST

TON EMÄNNÄT

Katutanssii tanssikatujen kanssa

INSANEN URHEA TESTIRYHMÄ LÄHTI SYKSYISEN HYI- SEEN KUOKKALAAN TESTAA- MAAN KANSSAFENNISTIE- N SÄ PUOLESTA KEKKOLAN KATUJEN TANSSITTAVUUT- TA. LUE JA KOE KATU- TANSSIEN JA TANSSIKATU- JEN KIRJO.

Tanssiharrastuneisuus:

TESTIFENNISTI 1: Olen käy- nyt muutaman kerran satubale- tissa. Sen jälkeen tanssiharras- tukseni jatkui Mikkelin Tanssihulluissa, jonne lähdin lat- tareiden perässä, mutta parin talven jälkeen huomasin, että lat- tarit olivat salakavalasti muuttu- neet jenkaksi. Käyn epäsäännölli- sesti tanssillisissa jumpissa sekoilemassa askelissa ja odotan aktiivisesti Tanssiakatemia tois- ta tuotantokautta.

TESTIFENNISTI 2: Kaverini sai minut houkuteltua neljävuoti- aana satubalettiin kärkitossuilla ja tyllihameella. Todellisuus oli kuitenkin toinen: kivojen satuba- lettivuosien jälkeen baletti muut- tui rakoiksi varpaissa ja päättyi abivuonna. Yläasteella löysin nykytanssin, joka innosti balet- tiakin enemmän. Yliopistouran aikana on tullut kokeiltua monen- laista, mm. afroa, bollywoodia, flamenco, seuratanseja ja his- toriallisia tansseja.

TESTIFENNISTI 3: Olin puoli vuotta satubaletissa, kun olin kuusi. Sain leikkiä lumihiuta-

letta ja rymytä. Tanssiurani tähti- hetki oli ala-asteen musikaalin tanssiryhmä. Sen jälkeen tanssi- miseni on rajoittunut itsenäisyys- päivän tanssiaisiin, vanhojen tansseihin ja satunnaisiin tanssi- tunteihin. Minusta ei myöskään ole kovin vaikeaa saada seuraa tanssilattialle, jos minut tapaa baarista.

TESTIFENNISTI 4: Voitin ala-asteen diskon tanssikilpailun egyptiläisillä liikehdinnöillä. Lintsasin vanhojen tanssien nari- kasta, mutta sain silti siitä kurssi- suorituksen. Olen kokeillut vaikka mitä jänniä tansseja, mitä yliopis- tolla on ollut tarjolla: nykytanssia, seuratanseja ja afroa. Afroa olen tanssinut yhden kurssin ja juhan- nusaaton verran. Tanssin myös menestyksekkäästi katrillia YK:n ystävänpäivän tanssiaisissa.

TANSSILLINEN TESTIMME alkaa teehetkellä, sillä yksi testi- ryhmämme jäsen ei ole vielä onnistunut pääsemään ylös vuo- teesta. Odotellessamme häntä keskustelemme tanssimisesta ja historioistamme tanssin saralla. Yhteisen satubalettimuistojem- me lisäksi esiin nousevat tans- siohjelmat, jotka liikuttavat meitä kaikkia. Ohjelmien nimet häm- mentävät fennistejä: Suomessa esitettävä jenkien So You Think You Can Dance on käännetty suhteellisen loogisesti Tanssi, jos osaat! Sen sijaan vastaavalla for- maatilla toimiva Suomen oma tanssiohjelma on nimeltään Dance, eikä esimerkiksi Tanssi!

KESKUSTELUN POLVEIL- LESSA teemukien äärellä odo- tukset tanssitestauksista kohtaan saavat yhtäkkiä ristiriitaisia sävy- jä, kun kaksi naispuolista testifen- nistiä tunnustautuu huonoksi vie- täväksi. "Mua on kyllä tosi vaikea viedä", mugin takaa todetaan.

Kuinka käy nyt suunnittelemillemme paritansseille? Onko katujen kohtalo jäädä vain yksilötanssien estradeiksi?

VIHDOIN SAAMME tiedon neljännen tanssifennistin saapumisesta ja lähdemme matkaan. Aloitamme Kekkolan katujen koluamisen Jenkkakujasta, joka ei ulospäin näytä kovinkaan jenkkaiselta. Ennakkoluulot hälvenevät kuitenkin nopeasti, kun pikaisen jenkan askeleiden muistelun jälkeen musiikki lähtee soimaan. Jenkan iloinen poljento tarttuu fennisteihin, jotka pyörivät innoissaan tienviitan ympäri uudestaan ja uudestaan. Askel-askel-hyppy saa meidät hengästymään, kun tanssimme kadun päästä päähän. Jenkan tauotessa kuuluu erään testihenkilön suusta kommentti: "Siitähän tuli jopa hyvä mieli!"

JENKKA ON SAANUT veremme kiertämään ja hien pintaan, joten suoritamme yhden kerroksen kuoriutumisen ennen seuraavaa tanssilajia ja -katua. Humppakuja odottaa hiukan säälittävämmän oloisena Jenkkakujaa vastapäätä. Päätämme järjestää kesätanssihenkisen testihetken Humpan grillikatoksen paikkeilla. Humppa, eli "hyppyvalssi" ottaa fennistien pohkeisiin ja kirvoittaa hätääntyneitä huutoja: "Milloin tämä oikein loppuu?" Humppa vie fennistejä vauhdin ja vaarallisten tilanteiden pyörteisiin; toiseen pariin törmäillessä saa kiinni jopa aidosta tanssilavatunnelmasta. Kommentit humpan jälkeen ovat positiivisesti yllättyneitä: "Humppa on yleensä niin tylsää, mutta tämä oli kyllä tähänastisen elämän parasta humppaa!" Testifennisteistä humppaaminen oli parempi koke-

mus kuin jenkkaus, mutta tätä humppaa ei kuitenkaan koettu katutanssiksi, vaan enemmänkin juhannushumpaksi miljööstä johtuen.

SEURAAVA testikohteemme on Tangokuja, josta ei löydy ruusuja hampaidemme väliin, mutta käänköpaikka toimii suoranaishana areenana tangolle. Askeliensa kanssa hapuillaan hiukan, mutta taivutukset irtoavat fennisteiltä kevyesti. Tangon suomalainen henki syttyy sisällämme, mutta argentiinalaisen tangon tulisuu- ta emme saavuta, jos hikistä oloa ei lasketa. Eräs testifennisteistä on sitä mieltä, että miljööt kyllä paranevat, mutta tanssit huononevat. Toisella taas fiilis on nousuhdanteessa. Saamme tanssiessämme pitkiä kummastuneita katseita keltaisen auton kuljetajalta.

NELJÄS TESTATTAVA tanssimme on kaikille suomalaisille äidinmaidossa pakotettu valssi. Sen askelia ei kertaa kukaan. Valssikuja on Tangokujaa rumempi tanssittava, mutta täällä näemme paljon enemmän ihmisiä: ohiajavia autoilijoita ja pyöräilijöitä. Eräs nainen suo meille leveää hymyä autostaan kurkkiessaan niska pitkällä tekemisiämme. Kyllä, tämä on valssia Valssikujalla. Fennisteistä tuntuu, että tämä valssi on liian pitkä pohkeiden kestävyyttä ajatellen. On kuitenkin vapauttava tunne liittää valssaten liikennemerkkien ympäri katua edestakaisin.

POLKKAKUJA ODOTTAA malttamattomana saapumistamme; sillä on tarjota meille suurensuuritanssitila. Fennistit moittivat ympäristöä kalseaksi, mutta uskovat, että siitä saisi pienellä

viilauksella tunnelmallisen. Polkka ei ole kellekään testihenkilöllemme erityisen tuttu, mutta sehän antaa vain kivan taiteellisen vapauden, kuten eräs testifennistimme toteaa. Askelet ovat siis ehkä vain sinnepäin, mutta meno on hurjaa: "Apua, mä pyörryn, vaihdetaan suuntaa!" Fennistit kokevat polkan tähän mennessä vaarallisimmaksi tanssiksi.

KEKKOLAN tanssikaduille eksyneinä etsimme Syrjähyppyä kauan. Se on vaikea löytää ja on pettymys löytyessään: "Ei edes tienviittaa!" Syrjähyppylle ajautumista on selvästi yritetty vaikeuttaa kaupungin toimesta. Miespuolinen testifennistimme esittää Syrjähyppyllä miehille tarkoitetun jätkänhumppaliikkeen nimeltä syrjähyppy, jossa "tärkeintä on säilyttää illuusio".

MATKALLA VIIMEISEEN tanssikohteeseen kertailemme katrillin askelia. Suuntanamme on siis Tanhukaari. Poikkeamme matkallamme Saattipolulle, jossa harjoitteleme oikeanlaista saatti-ilmettä. Saatilla emme enää keksi tanssittavaa, joten jatkamme matkaa tanhuamaan. Tanhukaari on kaunis, ympärillä näkyy niin kalliomaisemaa kuin syksyn viimeistä vihreyttäkin villin lupiinin muodossa. Tanssailemme nurmella jonkinlaisen vajan liepeillä. Tanhun askeleet ovat tuttuja, ne löytyvät yhden fennistin komentaessa seuraavan liikkeen. Kaikkien kasvoilla on riemua kuvastelevia ilmeitä; on hauskaa käsikynkkäillä fennistien kesken. Ällistystä kuvastelevat puolestaan ohitsemme kulkevan pyöräntaluttajan kasvot. Hänkin katselee touhuamme niska korkkiruuville kääntyneenä.

Fennistit tanhun pyörteissä

JÄLKIKÄTEEN arvioidaan tanhun olleen ykkönen fiiliksen kasvaessa optimaalisesti loppua kohden. Muita tansseja ei osata asettaa paremmuusjärjestykseen. Kaiken kaikkiaan on hyvä olo ulkoilmailun päätteeksi ja sisällä fennisteihin iskee lämmin raukeus ja onni: "Päivä pitäisi aina aloittaa tällä tavalla tanssimalla!"

Kulttuurikukkona tunkiolla

KAIKENLAISET KULTTUURIHARRASTUKSET antavat nauttijalleen paljon, joskus myös aihetta tietynlaiseen lajikäyttätymiseen, joka tunnetaan nimellä kulttuurikukkoilu. Kenties kaupunginteatterin lämpiössä opiskelijan viimetippalipulla farkut päällä sisään mennessäsi olet nähnyt keski-ikäisen pariskunnan pynttäytyneenä parhaimpiinsa ja kävelemässä arvokkaasti kohti katso-moa. Anna heille anteeksi, minkä sille mahtaa, kun kaksi kukkoa pariutuu. Tai ehkä olet törmännyt lehdissä elokuva-arvostelijoihin, jotka kerta toisensa jälkeen antavat yhtä ja kahta tähteä banaaleille Hollywood-pläjäyksille. Tai ehkäpä lähipiirissäsi pyörii joku siipeilijä, joka on tärkeilevästi sitä mieltä, ettei hyvää musiikkia ole tehty sitten 80-luvun. Ja saattaapa joku kukkoilija eksyä joskus jonkun lehdenkin sivuille ja kirjoitella mukanoikkelia kolumnejaan aiheista, jotka hänen omasta mielestään ovat palstatilan arvoisia.

KULTTUURIKUKKOILUA ON MONENLAISTA ja sen ilmenemismuodoissa on paljon vaihtelua. Jotkut, tylsimät kukot, tuovat kukkoilunsa esiin ilmoittamalla, että he katsovat televisiosta vain "uutisia ja hyviä dokumentteja". Arvi Lindin eläkkeelle jäännin jälkeen heidät on sijoitettu pysyvästi hengityskoneeseen. Heitä alkaa siis olla yhä vähemmän liikkeellä. Sitkeimmät yksilöt, ne, jotka ovat ehkä vielä nuorempaa polvea, ovat kuitenkin edelleen jyrkästi sitä mieltä, että vain Ylen kanavilta tulee katsomisen arvoista ohjelmaa.

JOILLAKIN KULTTUURIKUKKOILLA on kirjavat höyhenet ja myös välttämätön tarve esitellä niitä toistuvasti. He pitävät huolen siitä,

ettei keneltäkään jää ympärillä kuulematta, että edellinen perjantai-ilta on vietetty Bran sijaan teatterissa tai konsertissa. Tämän tyyppin hard core-kukot käyskentelevät omissa aitauksissaan ja hyväksyvät meriiteiksi vain underground-tyyppiset paikat, jonne ei joka kukko löydäkään. He tepastelevat hämyisillä sivukujilla ja pujahtavat esityksiin, joihin voi löytää vain purkamalla kryptisen koodin, tai tulemal-la kaverin kautta kutsutuksi. Sehän on kuin olisi paikalla VIP-vieraana!

BOHEEMIT KULTTUURIKUKOT kerääntyvät Vakkariin erittelemään jyvät akanoista. Kyseinen baari on tavanomaisten ketjupaikkojen yläpuolella, sisustus on sinällään silmänruokaa ja vaihtoehtoinen, ja mikä parasta: siellä soitetaan kokonaisia levyjä! Moni boheemeista kulttuurikukoista tulee myös tekemään opiskelutehtäviään Vakkariin, kuten pitämään lukupiiritapaamista tai kirjoittamaan esseetä, siellä kun on trendikkäästi langaton verkkoysteys.

TELEVISIOPOLVEN KULTTUURIKUKOT omaavat niin ikään vankkoja mielipiteitä. He seuraavat uusien sarjojen saapumista Suomeen ja tutkivat, mihin kannattaa nokkansa työntää. He profiloituvat usein tiettyjen sarjojen katsojiksi ja tuovat tämän esiin heittelemällä sinne tänne kaakatuksensa lomaan sitaatteja, joita heidän coolit suosikkiahmonsat ovat sanoneet. He eivät kuitenkaan seuraa mitään sarjaa sinne kymmenenteen tuotantokautteen asti, sillä minkään amerikkalaisen sarjan taso ei kestä niin kauaa. Eihän Houstakaan ollut mihinkään kolmannen kauden jälkeen, ja Jack Bauerkin on pelastanut maailman liian monta kertaa;

"eka kausi oli paras!" kukko usein kotkottaa.

OMA LUKUNSA OVAT ne virtuaalimaailman kukot, jotka päivittävät toistuvasti nettiin tietoa siitä, mitä kaikkea edellä mainituista asioista he ovatkaan tänään tehneet. Nämä kukot voivat olla taustoitiltaan mitä tahansa edellisistä, mutta heidän erikoisuutensa on se, että heidän toistuva kukkoilunsa ärsyttää kaikista eniten ympäröivää kanakantaa. Montaa muuta kukkoilun ilmenemistäpaa voidaan ymmärtää, mutta tämä on silkkää kulttuurikukkoilua tunkiolla. Netissä ke-nestä tahansa voi vaivihkaa kehittyä kukko, joka ei edes itse tajua, että kanalauma katosi jo aikaa sitten kuuntelemasta.

TUNNISTITKO ITSES-SÄSI kulttuurikukon? Vai kieltäydytkö uskomasta, että sinä lukeutuisit heihin, olet-han fiksu ja vaatimaton kulttuurin kuluttaja? Älä huoli, kukkous ei ole pelkkä pahe. Se myös yhdistää, ja parhaassa tapauksessa omasta kanalastaan voi löytää uusia ihania kulttuurikukoystäviä, joiden kanssa muniä lisää tipuja maailmaan. Kulttuurimaailmassa kun kukotkin voivat lisääntyä keskenään. Antaa siis kaikkien kulttuurikukkojen kukkia ja ollaan kuin Ellun kanat tunkioillamme!

Kirjoittaja on kulttuurikukko, joka kukkoillakseen toivoo, että hänen keksimänsä nerokas kulttuurikukkokäsité voisi joku päivä hänen elinaikanaan siirtyä yleiskieleen.

Unohda muut sijaistoiminnot, täältä tulee TAUKOTANSSI!

ONKO ENSI VIIKOLLA tenttejä, tehtävien palautuksia tai lupiirejä? Eikö kandin, gradun tai tuntisuunnitelmien teko kiinnosta? Oletko sinä(kin) yksi niistä, jotka välttelevät pakollisten asioiden tekemistä viimeiseen saakka? Minä ainakin voin tunnustaa tämän. Ja mitä nyt muiden puheista joskus (lue: usein) kuulee, he taitavat tehdä ihan samaa. Vaikka itse tietää, että pakolliset hommat on tehtävä, silti aina löytyy jotain parempaa, "tärkeämpää" tekemistä. Kirottua, eikö?

SIIJAISTOIMINTOJA LÖYTYY laidasta laitaan: niitä voivat olla pyykkääminen, urheilu tai neulominen. Parhaita korviketekemisiä ovat kuulemma siivoaminen ja leipominen. Jotkut käyttävät ajan hyödykseen mankeloimalla tai verotoimiston tietoja päivittämällä, toiset heittäytyvät täysin vapaalle lukemalla vanhoja päiväkirjoja tai pelaamalla nettipelejä. Jos taas haluaa tukahduttaa huonon omantunnon vähäksi aikaa, kannattaa nähdä kavereita ja mennä vaikka pelaamaan biljardia. Facebookia ei tässä tarvitsisi edes mainita, kaikkihan siellä roikkuvat muutenkin.

KUN ME KAIKKI teemme tätä samaa (ja ainakin minua se myös ärsyttää), olen yrittänyt keksiä keino ratkaista kaikkien yhteinen ongelma. Ratkaisun nimi on taukotanssi! Homma on (ainakin näennäisesti) helppo: ensi kerralla kun

huomaat pakoilevasi vastuuta ja oikeiden asioiden tekemistä, istu alas ja sano itsellesi: "Nyt minä otan itseäni niskasta kiinni ja alan hommiin." Sitten oikeasti ALOITAT pakollisen homman ja jatkat, kunnes huomaat kiinnostuksesi hiipuvan ja tiskien alkavan huutaa sinua. Silloin unohda tiskit ja muut sijaistoiminnot, mene esimerkiksi Youtubeen ja etsi joku tanssittava kappale. Musiikiksi käyvät vaikka Elvis, Lady Gaga tai Tapani Kansa. Pääasia on, että musiikki saa jalkasi vipattamaan. Musiikin voi myös valita fiiliksen mukaan: jos homma ei suju ollenkaan, esimerkiksi Pendulum tai joku muu riehuttava musiikki käy mainiosti purkamaan stressiä ja ketutusta. Jos taas tehtävien teko sujuu kuin tanssi, voit valita iloisemman biisin tunnelmaasi kuvaamaan.

KUN OLET LÖYTÄNYT hyvän kappaleen, nouse ylös tuoliilta ja mene keskelle lattiaa. Aloita varovasti, kokeillen. Heiluttele aluksi jalkojasi ja käsiäsi, kunnes pikkuhiljaa voit ottaa myös muun varatalon mukaan. Kuuntele musiikkia, mene sen mukana ja lopulta antaudu musiikin vietäväksi. Väliä ei ole sillä miltä näyttää, vaan sillä miltä tuntuu. Unohda kaikki muu ja heilu, pompi, riehu, twistaa ja pyöri täysillä! Anna hyvän olon virrata kehoosi ja toteuta tanssiminen täysin omalla tyylilläsi. Sinä olet tähti, anna siis palaa!

JATKA SAMAA vähintään yksi kappale, mielellään kaksi tai kol-

me. Kun olet kuumissasi ja hengästynyt, voit lopettaa, hymyillä ja istua pöydän ääreen. Hengitä pari kertaa syvään ja palaa takaisin tehtävien pariin. Keskity taas täysillä tehtävään. Jos taas huomaat keskittymiskykyisi herpaantuvan, toista taukotanssi.

TAUKOTANSSIN NEROKKUUS pohjautuu siihen, että on parempi tehdä jotain kunnolla kuin yrittää tehdä vähän kaikkea sinnepäin. Siis joko-tai! Ensin kunnolla keskittymistä asiaan, sitten taukotanssia täydellä teholla, sitten taas täysillä hommia. Tämä on ehkä melko selvä idea. Joku voi tässä kohtaa napista, että "helpommin sanottu kuin tehty", mutta ette te mitään menetäkään kokeilemalla. Tuloksena tästä kaikesta seuraa ensinnäkin hyvä omatunto, kun saa oikeasti aloitettua ne pakolliset hommat sekä hyvä kunto, jos joka tauolla tanssahtelee. Pelkkää plussaa siis, kaikki kokeilemaan! Olkaa oman elämännen tanssittäjiä! ;)

P. S. Jos haluaa välttää naapureiden oudot katseet tai kämppiksen ihmettelyt, oman huoneen ovi kannattaa laittaa kiinni ja sulkea myös verhot. Jos kuitenkin haluaa julkisuutta, tätä neuvoa ei tarvitse totella. Ja jos oikein hyvin käy, kämppiksenhän voi aina ottaa mukaan tanssiin. Tanssiminen on sitä mukavampaa mitä enemmän on ihmisiä. Pistäkää siis yhdessä jalalla koreasti!

EHDOTUKSIA TAUKOTANSSIBIISEIKSI:

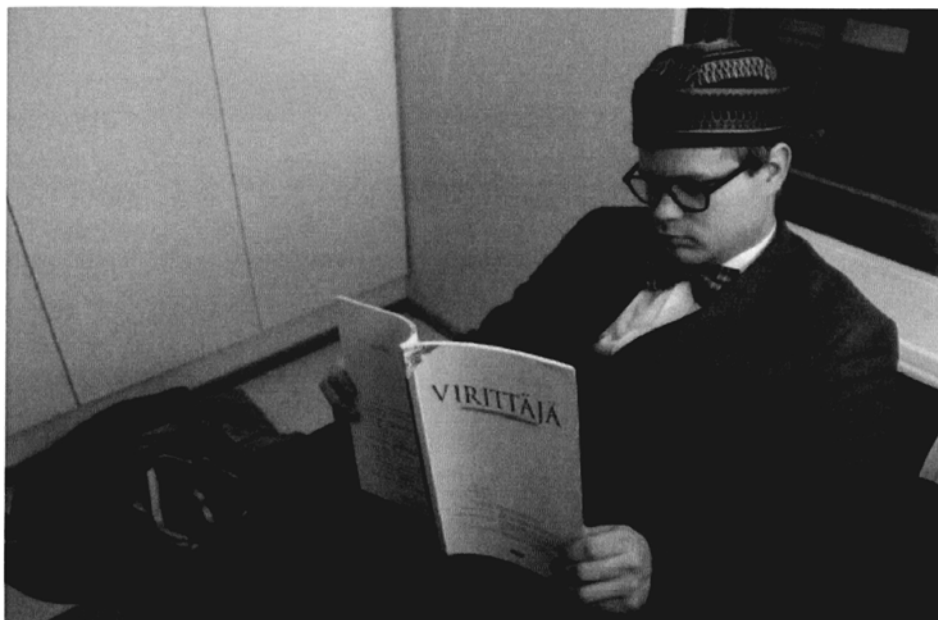
Elvis: *Jailhouse Rock*
 Village People: *YMCA*
 Mr. President: *Coco Jambo*
 Ricky Martin: *Maria*
 Don Omar: *Danza Kuduro*
 Yölintu: *Jätkän humppa*
 Poju: *Poika saunoo*
 Disco Ensemble: *Drop Dead Casanova*
 Electric Six: *Bite Me*
 Rage Against the Machine: *Killing in the Name*
 The Prodigy: *Omen*
 Pendulum: *Witchcraft*
 Medina: *Joanna*
 David Guetta ft. Akon: *Sexy Bitch*
 Jennifer Lopez ft. Pitbull: *On the Floor*
 LMFAO: *Party Rock Anthem*
 Maroon 5 ft. Christina Aguilera: *Moves Like Jagger*
 Oskar Merikanto: *Valse lente*

(Apuna olivat Facebook ja fuksit vuosimallia 2010, kiitos!)

Taukotanssia toimituksessa

TRAAGINEN INTELLEKTUELLI HUMPAN PYÖRTEISSÄ

Koko Jyväskylä on peittynyt pahaenteiseen maailmanlopun sumuun, kun kuljen kohti Kortepohjaa. Olen matkalla tapaamaan Sanen kenties salaperäisintä sektorivastaavaa, Matti Mantilaa.

Mielessäni pyörii lukuisia kysymyksiä: Kuka tuo mies on, mitkä ovat olleet hänen toimensa ympäristövastaavana, tanssiiko hän, ja ennen kaikkea: miksi täällä on niin sankka sumu, ettei eteensä näe?

Ravintola-Baari Sebastianin pöydässä minua odottaa puvuntakkiin, rusettiin ja jonkinlaiseen kirjavaan päähineeseen sonnustautunut mies. Oluen tilattuani istuudun pöytään ja annan puheenvuoron hänelle, jonka moni Jyväskylän fennisti tunnistaa, mutta josta harva tietää nimeä ja kasvoja enempää.

TRAAGINEN INTELLEKTUELLI MATTI J. MANTILA

Omien sanojensa mukaan Matti Mantila on "traaginen intellektueli" ja "profeetta Jumalan armosta". Kun kysyn, mihin jäi useimmin kuulemani esittely "Matti J. Mantila, humanististen tieteiden kandidaatti ja nero", Mantila naurahtaa, ettei sitä näköjään tarvitse enää turhan päiten toistaa. Toisinaan häntä tituleerataan myös "akateemikko Matti J. Mantilaksi", mutta lähimmät kaverit kutsuvat häntä vain "Ruttiskaksi", joka on lyhenne 13-vuotiaan Mantilan Counter Strike -pelissä käyttämästä "Rutto-Brutus" -nimimerkistä. "Niin että sano ihan Ruttiskaksi vaan", Mantila toteaa, ja ulkona sumu hälvenee hieman.

Lukuisten luonnehdintojen ja lempinimien lisäksi Mantilan ansioluetteloon kuuluu varavaltuutetun pesti kotipaikkakuntansa Isonkyrön kunnanvaltuustossa ja jäsenyys kunnan sivistyslautakunnassa. Sekä tietenkin Sane ry:n ympäristövastaavan tehtävät, joista oikeastaan olemme tämän pöydän ääreen tulleet keskustelemaan.

YMPÄRISTÖVASTAAVA MATTI J. MANTILA

Päätymistään Sanen ympäristövastaavaksi Mantila luonnehtii ajautumisena. Vuosikokouksessa nakkiarvonnan viuhussa Mantila vältti monet vastuullisempina ja työläämpinä pidetyt tehtävät, mutta ympäristövastaavan tehtävään hän oli valmis. Sektorivastaavuus kuulosti tärkeältä, mutta vastuu Sanen ympäristöasioista ei vaikuttanut raskaalta kantaa. Mantila on hoitanut vastaavan pestiä jo kymmenisen kuukautta, eikä työmäärä ole käynyt vieläkään ahdistamaan: "Kyllä mä sen [ympäristövastaavan tehtävän] aina silloin tällöin muistan."

Ympäristöstä huolehtiminen on Mantilan arjessa pieniä tekoja kuten valojen sammuttamista kotoa lähtiessä, jätteiden lajittelua ja biohajoavan muovipussin ostamista ruokakaupasta silloin, kun kangaskassi unohtuu kotiin. Laajemmalla tasolla Mantilan ympäristövaikut-

taminen on vielä hieman vaiheessa, mutta Jyvian ehdokkaana hän lupaa laittaa asiat myös isomalla tasolla kuntoon, mikäli hän pääsee läpi joko ylioppilaskunnan edustajistovaaleissa tai Kortepohjan ylioppilaskylävaaleissa. "Tulen tekemään siellä tärkeää työtä ympäristön hyväksi, juuriani Sanen ympäristövastaavana unohtamatta." (Lisättäköön, että vaali-iltana 2. marraskuuta Mantilan lupaukset kävivät todella täytettäviksi: hän pääsi 18 äänellä Kortepohjan asukasneuvostoon.)

Miettiessään ympäristövastavan tehtäviä ainejärjestössä Mantilan ilme kirkastuu yhtäkkiä, kun hän muistaa keränneensä roskat syksyn fuksiaisten kokoontumispaikalta torilta. "Kyllähän mä oon hoitanu homman mallikkaasti", hän röyhistää rintaansa. Toinen näkyvä toimenpide on keväällä Sanen sähköpostilistalle välitetty viesti JYY:n viljelypalstoista. Mantila hankki myös itselleen viljelypalstan, josta hän sai todellista lähiruokaa yli omankin tarpeen.

HUMPPAHUMANISTI MATTI J. MANTILA

Keskustellessamme jokunen kortepohjalainen ihmettelee pihalla, mihin tienoota koko päivän tiukkaan kietonut sumu on kaikkoomassa. Sisällä Sebastianissa rohkenen varovaisesti kysellä Mantilalta hieman henkilökohtaisempiakin kysymyksiä: käyn tanssiaiheeseen.

Heti ensimmäisestä kysymyksestä "Tanssitko? Miksi, miksi et?" Mantilan kasvoille nousee pieni puna, jota seuraa pientä yskähtelyä ja naurua. Mantila tunnustaa harrastavansa "idioottijorasta" baariolosuhteissa. Tähän tosin kuulemma vaaditaan illasta riippuen 6–8 annosta alkoholia. Perinteisiä paritansseja kuten valssia Mantila saattaa tanssahtaa selvinkin päin, jos tilanne ja ympäristö ovat siihen soveltuvia.

Idioottijorauksen bravuuriliikkeeseen Mantila tunnustaa Åke Blomqvistin klassikkotyypin diskopumppauksen. Hurjaa suositota Mantila ei kuitenkaan myönnä legendaarisella tanssiliikkeellä näyttäneensä: "Ei sillä ketään mukaan saa."

"Humpasta innostun, siinä on kreisiä menoaa", Mantila yllättää. Suosikseen hän nimeää Jätjän humpan, mutta monia muitakin tanssituttavia suosikkeja löytyy Spotifyn julkiselta soittolistalta "Rubun humppa-jenkka-polkkarytkelmä". (Helpoiten tuo lista löytyy Spotifystä käyttäjänimen "Ruttiska" kautta.)

"Rytkelmä on vähän niin kuin kavaljadi, mutta ilman juhlallista kaikua. Se on enemmän sellaista kännissä kompurointia ja partaan oksennusta."

Kun astumme päivänvaloon Sebastianin hämähäydestä, salaperäinen sumu on kadonnut Kortepohjan yltä ja yllemme lankeaa tiheäkin lokakuun päivä. Mystisyys on tiessään.

Matava ja möyhkeä viini-ilta

Viinit ovat korkeakulttuurinen juttu. Ne ovat kalliita, hienoja ja erikoisia ja niitä maistellaan paremmissa piireissä. Niistä puhutaan kummallisilla sanoilla, ja ihan vain uusien sanojen vuoksi päätimme maistella niitä myös huonommissa piireissä. Halusimme myös selvittää, onko niiden mauissa oikeasti mitään eroa. Valitimme viiniasiantuntija Tepon avustuksella Alkosta kolme eri alkuperämaista olevaa, erityyppistä viiniä, ja maistelimme oikein antaumuksella ja nautiskellen. Koska se jotenkin tuntuu kuuluvan juttuun, mukana oli myös juustoja, keksejä ja viinirypäleitä. Kuulemma ammattimaiseen viininmaisteluun kuuluu viinin sylkeminen pois, mutta me emme moiseen huluuten luonnollisestikaan ryhtyneet.

DOUCE NATURE MERLOT
ELI SE PULLO JOKA VALITTIIN
ETIKETIN PERUSTEELLA

- Ai niin, pitäiskö meidän analysoida tuoksua?
- Analysoidaan vaan, tulee ammattimaisempi fiilis. Väriltään viininpunaisen viinin tuoksu tuo ensin mieleen jonkin liuottimen, ehkä tärpätin. Myös pähkinäisyys havaitaan, ja karvasmantelisuus saa yleistä kannatusta varsinkin karvauuden osalta. Ensimmäinen maistelija tuntee olonsa päihtyneeksi noin kahdenkymmenen nuuhkaisun jälkeen.

Maku on laimea eikä yhtään makea (eli siis kuiva?). Voimakas tuoksu menee jonnekin muualle kuin suuhun.

- Se katosi. Hävisi. Mihin se meni?
Tärpätti maistuu edelleen. Maussa erottuu myös tupakka, tai sitten tupakansavu tulee ulkoa, koska ikkuna on auki. Viini maistuu ehdottomasti punaviiniltä, mutta ei ole kovin hyvää.

- Ennemmin mä Tiempoo joisin kun tätä.

Tanniisuus on punaviineihin liittyvä termi, ja vaikei kenelläkään ole juuri käsitystä siitä, mitä se tarkoittaa, viinin oletetaan olevan melko epätanniinen. Viini on matava, lirpakas (enemmän maisteltuna pikemminkin lirpakka) eikä sitten vähimmässäkään määrin möyhkeä. Pölyistä viiniä on juotava paljon, että se maistuu miltään.

- Onko hyvä viininmaistelija semmonen että tuntee vaikutuksen kahden senttilitran jälkeen?

THANDI SHIRAZ CABERNAT SAUVINON
ELI VÄHITEN PAHAA

Toisen viinin väri on kauniin viininpunainen. Tuoksu on mausteinen, intialainen, jouluinen ja "vähemmän paha", jopa kutsuva. Tuoksu on vivahteikas – havaitsemme esimerkiksi kumipatjan vivahteen.

Maultaan viini on yllättävän hyvä. Viini on kepeähkö, hikinen eikä tuoksun jouluisuudesta huolimatta kovinkaan lämmin. Matavuus on poissa, viini napsahtaa suun takaosassa.

- Tätä mä voisin ostaa itsekin.

- Mun mielestä tääkin maistuu ihan punaviiniltä.

Ensimmäistä lämpimämpi viini ei kuitenkaan ole hirveän voimakas eikä yhtään hyökyaalto. Viini on luonteikas, mutta ei ilotulitus. Viini sopii syksyyn, mutta ei lämmittäisi talvipakkasyönä kirkkopuistossa. Arvioimme viinin puoliveriseksi ja keskimöyhkeäksi ja arvaamme, että se on myös keskitanniinen.

- Tää on makeempi kun toi eka kun tää toleen

kiipeilee lasissa.

- Pyrkiikö se ihan ulos asti?

- Ehkä tää oksetuttaa kans helpommin kun tää nousee jo lasissa ylös.

QUINT DAS SETENCOSTAS
ELI VIIMEISEN PÄÄLLE MÖYHKÄÄ

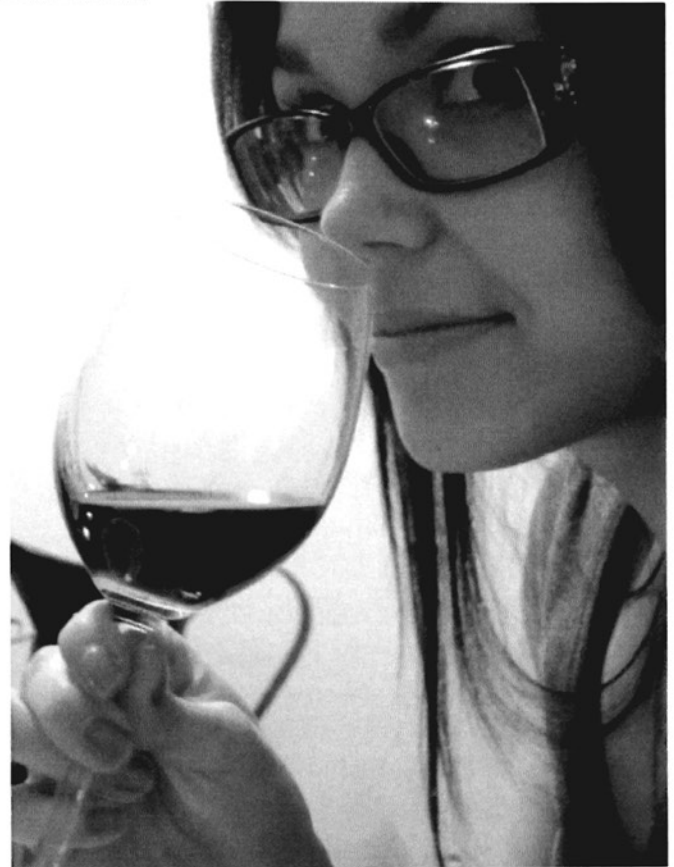
Kolmannen pullon väri on tummimman viinin punainen ja tuoksu suklainen ja pehmeä. Virtsakin erottuu tuoksusta, ja hetki väitellään siitä, onko se kissan vai koiran.

- Miks mulle tulee näistä hajuista mieleen vanhat sukulaiset?

Maku on edellistä viinimäisempi ja pikkasen pläski, hapana ja kuiva. Viini on ehdottomasti möyhkeä, ehkä siis myös tanniininen? Jälkimaku nyripistyttää. Se ehkä tarkoittaa, että viini kehittyy suussa. Viini on omituinen ja salaperäinen, vaikea ja vaikea arvioitava kenties siksi, että kaksi pulloa on jo melkein juotu. Eräs maistelija nimeää tämän luonteikkaan viinin kuitenkin suosikikseen.

- Mun mielestä tääkin on ihan selkeästi punaviiniä.

Jos Douce Nature Merlotia maistaa Quint das Setencostasin jälkeen, se ei maistu miltään. Olemme siis ilmeisesti edenneet miedosta voimakkaaseen. Toteamme, että punaviinin makuun tottumaton pitää vähemmän möyhkeästä, ja möyhkeys on suoraan

verrannollinen siihen, kuinka pahalta viini maistuu homejuuston jälkeen. Toteamme myös, että tällaisia iltoja pitää pitää useammin ja mieluusti ilman sen kummempia velvoitteita arvioida yhtään mitään.

- Lähetääkö karaokeen?

FAKTA

ELI MITÄ ALKO SANOO VIINEISTÄMME

Douce Nature Merlot, 9,90 €

Ranska

Keskitäyteläinen, keskitanniininen, makean karpaloinen, yrttinen, vaniljainen

Thandi Shiraz Cabernet Sauvignon, 9,28 €

Etelä-Afrikka

Keskitäyteläinen, keskitanniininen, tumman karpaloinen, boysenmarjainen, hennon savuinen

Quinta das Setencostas, 9,44 €

Portugali

Täyteläinen, tanniininen, hapankirsikkainen, viikunainen, kevyen yrttinen, hennon vaniljainen, mausteinen

Lähde: <http://alko.fi/>

MUKA-HAUSKA

Yuki, oot Tokiosta ja opiskelit siellä kansainvälistä kulttuuria. Miten opiskelu Suomessa eroaa opiskelusta Japanissa?

- Mua yllätti, että täällä ollaan hiljaa. Japanissa kaikki keskustelee tunneilla ja se on tosi ärsyttävää.

- Ja Suomessa annetaan tosi paljon kotitehtäviä!

- Japanissa ei ole fuksiaisia, mutta koulu järjestää juhlia, joihin pitää mennä. Kouluilla on myös paljon erilaisia kerhoja.

Elisa, sut on tavattu useesti Annelissa. Mikä on sun karaokebravuuri ja miksi?

- Aika harva tietää tästä: Levoton Tuhkimo. Kappale on menevä ja ja siinä on sielukas sanoma, joten sitä on kiva laulaa.

- Mutta oon myös veivannut sitä kymmeniä ja kymmeniä kertoja, joten nykyään oikein hävettää laulaa sitä.

(Fuksit aloittivat villin opiskelijaelämän istumalla iltaa Anneli Suomelan tykönä, toim. huom.)

Fuksit perhepotretissa. Alarivissä Riku (vas.), Liisa, Moona, Jasmin. Keskirivi Yuki (vas.), Pauliina, Reet Henna. Kuvasta puuttuu... Aika monta.

FUKSIJUTTU

Elisa, Aino, Helkkis, Taru (edessä), Marjo, Ilona, Ira, Terhi. Yläriivi Sussu (vas.), Eve, Linda, Taimo,

Ira, sulla oli fuksiiaisissa Tintti-henkinen kampaus, koska Tintti on sun idoli. Miksi?

- Tintti on hyvin korrekti ja älykäs ja tulee kaikkien kanssa toimeen.

- Mutta oikeesti Kapteeni Haddock on paljon ihailtavampi, koska se on niin aito ja paljon inhimillisempi kuin Tintti.

(Ira on myös sitä mieltä, että Tintti on oikeastaan vähän munaton, toim.huom.)

Jasmin, sun perheessä kaikki pelaa jalkapalloa. Mikä futissäntö fennistinkin täytyisi tietää, ettei joudu naurunalaiseksi?

- Ehkä paitsio on kaikkein olenaisin. Esimerkiksi FC Venuksessa naiset eivät tieneet, mikä se on, ja niille naurettiin. Itsensä saa naurunalaiseksi myös sillä, että huutaa katsomossa väärään aikaan. Pelissä pitää huutaa oman kotijoukkueen hyväksi ja hämätä tuomaria.

(<http://fi.wikipedia.org/wiki/Paitsio>, toim. huom.)

LIIKKEESSÄ

TEKSTI: REETTA NIINISALO
SIIRI LEHTONEN
KUVAT: REETTA NIINISALO

ovaali

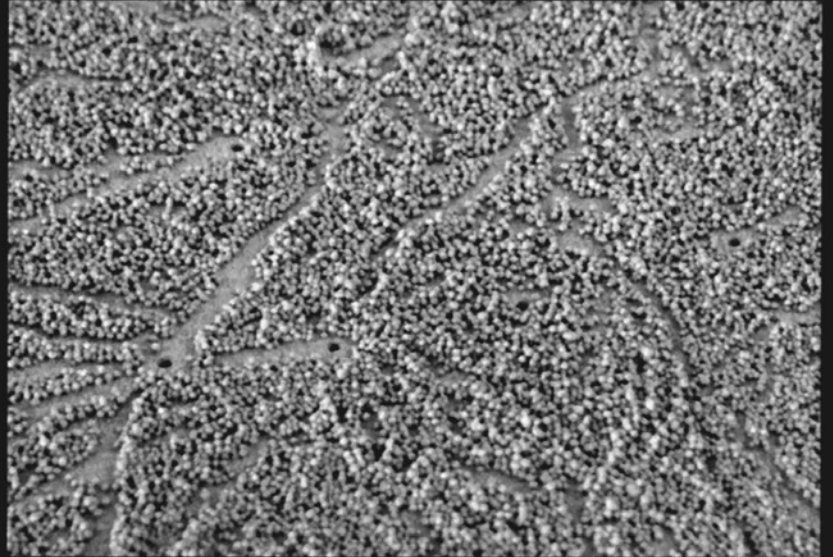
*muratin ja kyyhkysten kaupungissa
asuu meri*

*se on tehnyt
pullonsirpaleesta
kämmentuoppaansa sopivan
ovaalin*

*muratin ja kyyhkysten kaupungissa
meri ja kaupunki
leikkaavat toisiaan*

*hioutuvat
vuosien myötä
pelkäksi*

yhdeksi ovaaliksi

leikitään maata

*samoja
hyppää
päiväntasaajarajan yli
älä astu viivalle
muuten jäät*

*leikitään maata
piirretään hiekkaan rajoja
väliimme*

joskus niitä saa ylittää

Päiväsatu

Kauan sitten oli kerran tyttö, jonka sydämessä oli tuulen mentävä reikä. Jossain jäämeren rannalla oli tuuli syntynyt ja takertunut hetkeksi puihin, sitten Saharan laitamilla, siellä missä tuolloin oli vielä savanni ja ihminen, kaatui ruohoa lakoon. Sammuvan auringon palo sytytti tuuleen miehet ja naiset, mutta veden ja jään synnyttämä tyttö vuoroin jäätyi ja sulii ja tuuli painottomaksi ja lensi ja tuuli poltti hänet viimein. Palaessaan hänen suunsa kääntyi hymyyn, kunnes silmät putosivat, eikä hän enää nähnyt kuvaansa taivaankaaresta, joka ei ollut minkään pituinen, se.

On vähän kylmä, sormissani vilisevät pienet sanat, kaikki on kovin pientä. Kiedon käsilleni ikävän, kaipauksen verhon, kuin joutsen soutaisi vihreällä lammella. Kuuset sen yläpuolella tummina varjoina, metsän henki niskalla kuin perhonen. Aivot vedessä kevyesti kaikki liikkuu eteenpäin, huomaamatta. Kylmä valuu yllättävillä tavoilla niskasta hiuksiin. Ehkä vähän kuumetta, arka kurkku, nieleminen on raskasta. Kuusia lipuu ikkunasta sisään, linnut pesivät lasiin. Sateinen, sininen hetki painuu joutsenen varjon lailla veden syvyyksiin, herättää unestaan ravut, kuhat, hauet, kiisket, sudenkorentojen pennut, kaikki pienet. On vähän kylmä.

OPISKELIJOIDEN SUOSIOSSA JO VUODESTA 1968

FOOD ALBUM VOL VII COMING OUT MARCH 2012!

RAVINTOLA AVOINNA
SU 14-22
MA 14-24
TI-TO 14-21
PE 14-22
LA 12-22

KHITTIÖ AVOINNA
SU 14-21
MA 14-21.30
TI-TO 14-21.30
PE 14-22
LA 12-22

SOHWI

VAAKANKATU 21, PUHL. (014) 618 564
WWW.SOHWIFI